

Sygn. akt II AKa 273/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Leszek Mering (spr.)

Sędziowie: SA Andrzej Rydzewski

SA Dorota Wróblewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Tomaszewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w G.S. K.

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2021 r.

sprawy

L. K., s. P., ur. (...) w G.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 6 lipca 2021 r., sygn. akt **XIV K 19/21**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie z punktu I, II i III,

2. na podstawie art. 85 § 1 k.k., 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 24 czerwca 2020 roku) łączy skazanemu L. K. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 roku w sprawie sygn. akt X K 1080/19 (prawomocny z dniem 30 lipca 2020 roku)

- wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie X K 795/20 (prawomocny z dniem 30 kwietnia 2021 roku)

i wymierza w ich miejsce karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I.2. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 roku w sprawie sygn. akt X K 1080/19 od dnia 12 kwietnia 2019 roku godz. 17.00 do dnia 25 września 2019 roku,

4. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia karą łączną w pozostałym zakresie,

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części,

III. zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 273/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

***wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 6 lipca 2021 roku
w sprawie sygn. akt XIV K 19/21***

0.1Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1Granice zaskarżenia

o.o.1Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
o.o.1Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki	

	lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1Ustalenie faktów

0.0.1Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Skazany	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	Ł. K.	wydanie w stosunku do skazanego Ł. K. w dniu 18 grudnia 2020 roku wyroku przez Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku w sprawie X K 795/20, który uprawomocnił się w dniu 30 kwietnia 2021 roku.	<ul style="list-style-type: none"> • odpisy wyroków • karta karna • informacja z bazy Neo-Sad 	
0.0.1Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Skazany	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

o.1 Ocena dowodów

o.o.1 Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1.	<ul style="list-style-type: none"> • odpisy wyroków • karta karna • informacja z bazy Neo-Sad 	Sąd uznał za wiarygodne dowody z postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione organy w zakresie ich uprawnień, a strony nie kwestionowały ich autentyczności ani treści.

o.o.1 Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1 STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	

<p>3.1.</p>	<p>Obrońca skazanego wyrokowi zarzucił:</p> <p>rażąca niewspółmierność (surowość) wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności, nie uwzględniającej w sposób należyty znaczenia i ciężaru gatunkowego okoliczności przemawiających za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji i skutkującej tym, iż orzeczona kara łączna nie spełnia swojej funkcji w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut częściowo zasadny.</p> <p>Apelacja wywiedziona przez obrońcę skazanego Ł. K. okazała się częściowo zasadna i skutkować musiała zmianą zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie nowej kary łącznej, w szerszym zakresie stosujących zasadę asperacji.</p> <p>Przystępując do rozważań, Sąd Apelacyjny za konieczne uznał wskazanie, że w przypadku gdy po wydaniu nieprawomocnego wyroku łącznego ujawni się kolejny wyrok, co do którego zachodzi podstawa do uznania, że podlega on łączeniu, sąd odwoławczy może orzec karę łączną także w oparciu o skazania, które nie były podstawą orzeczenia kary łącznej przez sąd pierwszej instancji (podobnie - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2018 roku w sprawie I KZP 3/18, OSNKW 2018/8/55, LEX nr 2509691). Uwaga ta jest konieczna zważywszy na to, że w toku postępowania odwoławczego ujawniono, że w stosunku do skazanego Ł. K. wydano kolejny wyrok skazujący tj. wyrok</p>		

Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie X K 795/20, który nie był - mimo warunków - objęty zaskarżonym wyrokiem.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny miał na uwadze to, że wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku został zaskarżony wyłącznie apelacją obrońcy skazanego, a przez to miał na uwadze interes skazanego w określeniu kary łącznej.

Wskazania wymaga to, że w okresie pomiędzy popełnieniem przez skazanego pierwszego z przestępstw, za które został skazany, a dniem wydania wyroku doszło do kilkukrotnej zmiany stanu prawnego, w tym do zasadniczej zmiany doszło z dniem 1 lipca 2015 r. i z dniem 24 czerwca 2020 r.. Zostało to omówione wyczerpująco w treści uzasadnienia wyroku sądu pierwszej instancji (k. 133 - 134), w związku z czym nie zachodzi konieczność powtarzania tych rozważań.

Jednocześnie analiza przepisów przejściowych ustaw zmieniających kodeks karny oraz uregulowania art. 4 § 1 k.k. doprowadziła Sąd meriti do wniosku, iż kryterium stosowania ustawy względniejszej uzasadnia połączenie kar orzeczonych wobec skazanego na podstawie przepisów obowiązujących w okresie od 1 lipca 2015 r. do 23 czerwca 2020 r. Podstawą tego poglądu było przyjęcie przez Sąd orzekający, że orzeczenie o karze łącznej wyrokiem łącznym zobowiązuje do każdorazowej analizy wszystkich (bez wyjątku) prawomocnych skazań Ł. K., a do tego ma zobowiązywać norma art. 570 k.p.k. i art. 85 k.k.. Zatem Sąd Okręgowy uznał, że skoro Ł. K. był prawomocnie skazywany

od roku 2003 roku (a skazania nie uległy zatarciu), to wszystkie kary orzeczone w stosunku do skazanego podlegają koniecznej analizie potencjalnego połączenia w węzeł kary łącznej i to one determinują ocenę przez pryzmat art. 4 k.k. oraz, że następuje to bez względu na to, że w stosunku do skazanego były wydawane wyroki łączne, które nie utraciły mocy (skutek określony w art. 575 k.p.k.).

Tym bowiem należy tłumaczyć przekonanie Sądu a quo co do tego, że w sprawie - mimo jednoznacznego brzmienia normy art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 - zachodzi możliwość połączenia kar z wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 16 stycznia 2020 roku w sprawie XIV K 201/19 i z wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 roku w sprawie X K 1080/19 w oparciu o stan prawny sprzed 24 czerwca 2020 roku i to mimo, że oba te orzeczenia uprawomocniły się po dacie 24 czerwca 2020 roku.

Postąpienie Sądu a quo nie znajduje normatywnego uzasadnienia, a przyjęta koncepcja łączenia kar wadliwa. Zdaniem Sądu Apelacyjnego nie jest tak, że w każdej sytuacji, gdy w stosunku do skazanego został wydany kolejny wyrok skazujący i zachodzi potrzeba wydania wyroku łącznego, niejako „odżywa na nowo” potrzeba orzeczenia o karze łącznej w pełnym zakresie uprzednich (wszystkich) skazań, a przez to jest podstawa

do analizy - przez pryzmat art. 4 § 1 k.k. - względności ustawy przy porównywaniu stanu normatywnego z czasem popełnienia każdego z przestępstw wchodzących. Należy jednoznacznie stwierdzić, iż potrzeba wydania wyroku łącznego to taka sytuacja, w której po wydaniu wyroku łącznego zachodzi realna potrzeba wydania nowego wyroku łącznego czyli gdy konieczne jest wydanie rozstrzygnięcia, w którym zostanie określona nowa kara łączna (podobne stanowisko - Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 grudnia 2018 roku w sprawie V K.K. 261/18, OSNKW 2019/1/3). Zatem zgodnie z art. 575 § 1 k.p.k. o potrzebie wydania nowego wyroku łącznego nie decyduje sam fakt ujawnienia się jakiegokolwiek kolejnego skazania tej samej osoby, nieobjętego dotychczasowym wyrokiem łącznym, lecz tylko takiego, który spełnia przesłanki z art. 85 k.k. i w związku z tym nadaje się do połączenia, bądź to ze wszystkimi, bądź co najmniej z jednym ze skazań objętych istniejącym wyrokiem łącznym (vide- wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2017 roku w sprawie IV K.K. 344/17, LEX nr 2420338).

W konsekwencji - gdy w sprawie brak było podstaw do połączenia kar z wyroków:

- Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 21 maja 2002 r., w sprawie sygn. akt III K 352/02,
- Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 21 lutego 2003 r., w sprawie sygn. akt II K 236/02,
- Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 18 lipca 2003 r., w sprawie sygn. akt IV K 540/03,

- Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 27 stycznia 2005 r., w sprawie sygn. akt IV K 1272/04,
- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 11 lutego 2009 r., w sprawie sygn. akt II K 532/08,

natomiast kary

- z wyroku Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 29 września 2009 r., w sprawie sygn. akt II K 766/09 i
- z wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 5 lutego 2013 r., w sprawie sygn. akt II K 247/12

zostały połączone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 14 lutego 2016 roku w sprawie akt II K 472/16

ujawnienie - po dacie wydania tego wyroku łącznego - kolejnych skazań Ł. K. (tj. wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 r., w sprawie sygn. akt X K 1080/19, wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 16 stycznia 2020 roku w sprawie sygn. akt XIV K 201/19 i ostatecznie także wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie X K 795/20) nie dawało podstaw do tego, by uznać, że zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, którego uprawomocnienie dla wyroku łącznego uprzednio wydanego w stosunku do skazanego wywołałoby skutek z art. 575 § 1 k.p.k..

W stosunku bowiem do skazanego Ł. K. zachodziła podstawa do wydania kolejnego wyroku łącznego, a zaś

nowego wyroku łącznego, do którego odnosi się art. 575 § 1 k.p.k..

Jedynie dodatkowo należy wskazać, że ewentualne wydanie nowego wyroku łącznego wbrew przesłance powagi rzeczy osądzonej (a ten przymiot w niniejszej sprawie cechuje wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku w sprawie II K 472/16), nie powoduje utraty mocy przez poprzedni wyrok łączny gdyż skutek o którym mowa w art. 575 § 1 in fine k.p.k., może nastąpić tylko wówczas, gdy spełnione są przesłanki określone w tym przepisie czyli gdy zachodzi realna potrzeba wydania nowego wyroku łącznego (podobnie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 roku w sprawie III K.K. 126/18, LEX nr 2515721).

W ocenie instancji odwoławczej w niniejszej sprawie mają zastosowanie przepisy działu IX Kodeksu karnego, w tym art. 85 § 1 k.k. określający ogólne warunki orzeczenia kary łącznej, w brzmieniu ukształtowanym ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U. z 2020 r., poz. 1086), czyli tzw. tarczą 4.0.

Wynika to z jednoznacznej treści art. 81 tarczy 4.0 zawierającego przepisy przejściowe, mające uregulować kwestie intertemporalne związane ze zmianą przepisów o karze łącznej. Zgodnie z art. 81 ust. 2 powołanego aktu, przepisy rozdziału ustawy zmienianej w art. 38 (rozdziału IX Kodeksu karnego) w brzmieniu

nadany niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Zaś w stosunku do Ł. K. kary objęte wyrokiem:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 r., w sprawie sygn. akt X K 1080/19 (data prawomocności - 30 lipca 2020 roku),
- Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 16 stycznia 2020 roku w sprawie sygn. akt XIV K 201/19 (data prawomocności - 11 grudnia 2020 roku),
- Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie X K 795/20 (data prawomocności - 30 kwietnia 2021 roku)

zostały prawomocnie orzeczone po 24 czerwca 2020 roku tj. po wejściu w życie tej ustawy.

Apelacja wywiedziona przez obrońcę skazanego Ł. K. jest częściowo zasadna co do rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej. Jednocześnie rozpoznanie apelacji doprowadziło do zmiany wyroku i orzeczenie nowej kary łącznej w wymiarze, który przy zsumowaniu z karą pozbawienia wolności pozostawioną do odrębnego wykonania, nie tylko nie pogorszyło sytuacji skazanego, lecz w istotnym zakresie karę tę zredukowało.

Stosownie do regulacji zawartej w art. 569 § 1 k.p.k. i art. 85 § 1 k.k.. wobec osoby skazanej prawomocnymi wyrokami różnych sądów można orzec wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Te zaś,

zgodnie z art. 85 § 1 k.k., istnieją wtedy, gdy w grę wchodzi skazanie za dwa lub więcej przestępstw, ale popełnionych zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny, wyrok. Zatem wyrok łączny może objąć kary orzeczone prawomocnie w wyrokach wydanych w różnych datach, ale tylko wtedy, gdy dotyczą one skazania za przestępstwa popełnione w takim czasie, który wyprzedza datę wydania pierwszego - wówczas nieprawomocnego - z łączonych obecnie wyroków.

W tych realiach przyjęć należy, że zbieg realny przestępstw, umożliwiający orzeczenie kary łącznej wyrokiem łącznym spełniają czyny objęte wyrokiem:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 r., w sprawie sygn. akt X K 1080/19
- Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie X K 795/20.

Pierwszym, chronologicznie wydanym wyrokiem jest wyrok Sąd Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 r., w sprawie sygn. akt X K 1080/19. Czyni objęte zarówno tym wyrokiem (co oczywiste), jak i wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie X K 795/20 (tj. 8-10 lutego 2019 roku i 16 stycznia 2019 roku) poprzedzają datę 25 września 2019 roku. Zatem w tym zakresie ukształtował się realny zbieg przestępstw. Z kolei czyni objęte wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 16 stycznia 2020 roku w sprawie sygn. akt XIV K 201/19 zostały popełnione po dacie wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-

Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 r., w sprawie sygn. akt X K 1080/19 - bowiem w dniu 26 września 2019 roku. Zatem nie ma podstaw do uznania, że wskazany powyżej zbieg realny przestępstw obejmuje także czyny z wyroku Sądu Okręgowego wydanego w sprawie XIV K 201/19.

W konsekwencji - zachodzi podstawa do orzeczenia kary łącznej obejmującej kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokiem:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 r., w sprawie sygn. akt X K 1080/19
- Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie X K 795/20.

przy czym dolna granica kary łącznej - przy zastosowaniu art. 86 § 1 k.k. - wynosi 2 (dwa) lata i 1 (jeden) miesiąc, górna zaś to 5 lat i 8 (osiem) miesięcy.

Sąd Apelacyjny wymierzył karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Sąd ad quem orzekając o kształcie kary łącznej wziął pod uwagę przede wszystkim dyrektywy prewencji indywidualnej oraz generalnej. Przepis art. 85a k.k. stanowi, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jednocześnie art. 85a k.k. nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a użycie

w nim przez ustawodawcę zwrotu "przede wszystkim", wskazuje, że na wymiar kary łącznej wpływać mogą również inne czynniki. Uwzględnieniu powinny podlegać również relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, które sprowadzają się do łączącego je związku przedmiotowo - podmiotowego oraz dzielących je odstępów czasowych, tak aby orzeczona kara łączna zawierała w sobie całościową ocenę przestępczej działalności skazanego i we właściwy sposób miarkowała zastosowaną wobec niego represję karną. Suma tych okoliczności decyduje o zastosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji.

Sąd ad quem uznał, że wymierzenie kary łącznej skazanemu winno nastąpić w zastosowaniu zasady asperacji, którą uzasadnia także ocena relacji zachodzących pomiędzy osądzonymi czynami (vide: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie WA 10/16, LEX nr 2203538). Za zastosowaniem tejże zasady przemawiała okoliczność, iż skazany popełnił szereg przestępstw (zaś czyny objęte wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie XIV K 201/19 dopuścił się następnego dnia po opuszczeniu zakładu karnego w dniu 25 września 2019 roku). Skazany w zakładzie karnym legitymuje się negatywną opinią. Z opinii wynika także negatywna prognoza kryminalistyczna skazanego. Daje to podstawę do przyjęcia, że dotychczas wykonywane wobec Ł. K. kary nie przyniosły spodziewanego skutku resocjalizacyjnego i konieczne jest ich kontynuowanie celem dalszego oddziaływania na skazanego, tak,

aby zamierzone cele kary w zakresie wychowawczym osiągnąć.

Kara łączna w wymiarze 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą, w pełni odpowiada w pełni zasadom jej kształtowania i będzie w stopniu należyтым spełniać dyrektywy zarówno prewencji ogólnej, jak i szczególnej oraz przyczyni się do kształtowania świadomości prawnej wśród społeczeństwa, nadto w pełni oddaje związek przedmiotowy pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez skazanego.

Sąd Apelacyjny ukształtował karę łączną, mając na względzie obowiązujący zakaz orzekania na niekorzyść skazanego, w wypadku braku środka odwoławczego wniesionego na jego niekorzyść, który obowiązuje także w stosunku do wyroku łącznego. Zakaz ten oznacza, że sytuacja skazanego nie może ulec pogorszeniu w jakimkolwiek zakresie. Wymiar kary wynikający z zsumowania okresu wykonania orzeczonej kary łącznej oraz niepodlegającej łączeniu kary wymierzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie sygn. akt XIV K 201/19 jest znacznie korzystniejszy od sumy kary wymierzonej zaskarżonym wyrokiem łącznym oraz kary wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego.

Wniosek

Obrońca skazanego wniosł o:

zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności w łagodniejszym wymiarze, przy

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek co do zasady częściowo słuszny - patrz część motywacyjna pkt 3.1.	

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	Sąd Apelacyjny uznał na konieczne rozważenie konieczności ukształtowania na nowo kary łącznej z uwagi na ujawnienie się kolejnego wyroku skazującego Ł. K. - wyroku Sadu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie X K 795/20. Ostatecznie Sąd ad quem uznał, że w sprawie i w odniesieniu do skazanego Ł. K. należy zastosować regulację prawną obowiązującą po dacie 24 czerwca 2020 roku i ukształtowanie nowej kary łącznej.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
patrz - argumentacja z punktu 3.1.	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.1Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Orzeczenie - za wyjątkiem orzeczenia o karze łącznej, zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej okresu pozbawienia wolności i umorzeniu postępowania.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

patrz - argumentacja z punktu 3.1.	
0.1Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Sąd Apelacyjny orzekł o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. uchyleniu orzeczenia z punktu I, II i III, 2. na podstawie art. 85 § 1 k.k., 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 24 czerwca 2020 roku) o połączeniu skazanemu Ł. K. kar pozbawienia wolności orzeczonych prawomocnymi wyrokami: <ol style="list-style-type: none"> a) wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 roku w sprawie sygn. akt X K 1080/19 (prawomocny z dniem 30 lipca 2020 roku) b) wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2020 roku w sprawie X K 795/20 (prawomocny z dniem 30 kwietnia 2021 roku) i wymierzeniu w ich miejsce kary łącznej 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, 3. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności o zaliczeniu skazanemu okresu pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 25 września 2019 roku w sprawie sygn. akt X K 1080/19 od dnia 12 kwietnia 2019 roku godz. 17.00 do dnia 25 września 2019 roku, 4. na podstawie art. 572 k.p.k. o umarzeniu postępowania w przedmiocie objęcia karą łączną w pozostałym zakresie. 	
Zwięźle o powodach zmiany	
patrz - argumentacja z punktu 3.1.	

0.1Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

o.0.1Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
o.0.1Zapłaty i wskazania co do dalszego postępowania		
o.1Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

pkt III

Sąd Apelacyjny zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze - na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. ze względów słuszności.

1PODPIS